

GNISTEN

Intern bulletin for Hedmark - Oppland SUF

*Creditreform .
Kreditt opplysninger*

nr

1969

413730.

Ⓐ Våg å kjempe - våg å vinne! Ⓐ

som er karakteristisk for småborgerskapet, bæres inn i partiet, gir den næring til ultrademokratiske oppfatninger i politikken og i organisatoriske spørsmål. Disse oppfatninger er helt uforlikelige med proletariatets kampoppgaver."

"Om korrigeringen av feilaktige oppfatninger i partiet" (des. 1929).

*****

Fra fylkesstyret.

På grunn av at kamerat Kjersti V. [redacted] flytter til Trondheim i Sommer, er det blitt nødvendig for oss å trekke inn en ny kamerat i styret, Terje L. [redacted]. Til høsten vil det komme på tale å utvide fylkesstyret med en eller to kamerater.

Adresseliste over fylkesstyret:

Formann Egil L. [redacted], Boks 269, 2301 Hamar.

Adresse fram til sommerleiren: [redacted] sgt. 1, 5000 Bergen.

Styremedlem Elisabet Ol. [redacted], St. Olavsgt. [redacted], Hamar.
Tlf. 233 [redacted].

Styremedlem Kjersti V. [redacted] bør eventuelt ikke kontaktes da tidspunkt for flytting er usikkert.

Styremedlem Terje L. [redacted], Korsvegen [redacted], Hamar.

Tlf. 21 [redacted] 0. Kan kontaktes fram til sommerleiren.

Fylkesstyrekontakt i Lillehammer SUF:

Ingri A. [redacted], c/o M. [redacted], Grønstadgt. [redacted], Lillehammer.

Fylkesstyrekontakt i Gjøvik:

Kai S. [redacted], Vestre Totenveg [redacted], 2800 Gjøvik.

Fylkestyrekontakt På Vinstra:

Hans R. [redacted], Gudbrandsdalen Gymnas, Vinstra.

Adresse til laga:

HAMAR SUF, BOKS 269, HAMAR

LILLEHAMMER SUF, BOKS 105, Lillehammer

GUDBRANDSDALEN GYMNAS SUF; posten sendes privat til kamerat Hans [redacted] a.

Gjøvik SUF, Boks 133, Gjøvik.

OM VIETNAM-MØTE PÅ LILLEHAMMER.

Søndag 15 juni blei det avholdt et møte om Vietnam-arbeidet i Hedmark og Oppland. FNL-grupper og kontakter var innkalt, men frammøte var jævlig dårlig. Bare elleve aktivister var møtt fram, av disse var 9 SUF'ere, 1 KU'er, 1 eks.AUF'er, og 1 AUF'er. Utenom folk fra Lillehammer var det 2 representanter fra Hamar.

Like dårlig som frammøte var opplegget av møtet. Det skulle begynne klokka 12, men kom ikke i gang før to timer seinere. Anne [REDACTED] (KU) som hadde innkalt møtet hadde ikke foreberedt en skikkelig plan for opplegget, så det hele glei ut i løst prat. Når det blei snakka om erfaringer i salget av SOLKOM-material, var det kamerater som begynte å prate om salg av Klassekampen. Det blei i det store og hele prata mer SUF-arbeid, enn Vietnam-arbeid.

Et av hovedspørsmåla som blei tatt opp var opprett-av en fylkesorganisasjon for FNL-gruppene i Hedmark/Oppland. På dette spørsesto ikke alle kameratene samla, men til slutt blei det da full enighet om at det ikke var grunnlag for en slik i nåværende fase. Det eneste formelle som blei gjort i denne saka var at Kamerat Annar [REDACTED] blei valgt til kontaktmann for gruppene i fylkene.

Av et slikt møte har vi mye å lære! Når vi jobber i en front henfaller vi ikke til "gruppemøter om SUF-arbeid". Det er ingen unnskyldning at det bare var tre ikke SUF'ere der. Skal vi drive skikkelig frontarbeid må slike dårlige vaner ryddes vekk.

Hvorfor ikke fylkesorganisasjon?

En fylkesorganisasjon er ikke noe en oppretter for at organisasjonsstrukturen skal se pen ut! Forutsetninga for å danne en fylkesorganisasjon er om behovet er til stode. Kamerater! Har vi bruk for en slik overbygning må? Nei! Etter hvert som det anti-imperialistiske arbeidet (Vietnam) kommer opp på et høgere nivå, og aktiviteten blir større, vil et slikt tiltak bli nødvendig. Men behovet er ikke tilstode ennå. Det å springe fra utviklinga er like feilaktig som å komme subbene etter.

Har vi i heletatt ikke behov for samordning av Vietnam-arbeidet i fylkene? Sjølsagt har vi det! Det er vi som skal gå i spissen for fronten, vi har ikke et øyeblikk lov å glemme at vi er kommunister. Vi må på interne møter på fylkesplanet legge opp retningslinjene for Vietnamarbeidet, gjennom diskusjon komme fram til ei felles linje, til en felles opptreden. De anti-imperialistiske kadrer i de forskjellige laga er da forplikta til å kjøre linja ut i FNL-gruppene. Disse kadrone må hele tida stå i kontakt med organisasjonen, og aldri la dette arbeidet være ei privatsak. Det er helt nødvendig med ei enhetlig linje, og den skapes kun gjennom ei demokratisk-

sentralistisk arbeidsstil.

En annen viktig orfaring vi kan trekke av dette møtet, er at vi på forhånd må diskutere oss fram til enly, slik at vi kan stå samla når saka skal opp i fronten. Derfor må vi nå ha som fast regel at vi møter en time før møtene begynner, dette gjelder særleg møter på fylkesplanet.

Det bør også rettas kritikk mot kameratene fra Vinstra og Rjøvik for at de ikke sendte representanter til møtet. Vi skaper ikke tillit hos folka i fronten ved slik liberalisme!

E.L.

*****

Etter møtet i fronten hadde vi et kadermøte heime hos kamerat H.L. [redacted] der vi tok for oss en kritikk av Vietnam-møtet. Kritikken gikk vesentlig på det som vi her har tatt opp.

Fylkesstyret la fram planen om å lage en intern bulletin for Hedmark/Oppland SUF, dette var det full enighet om så vi bestemte å gå igang med det samme.

Videre ble det diskutert muligheten av å mobilisere en del folk til å kjøre rundt i fylkene å selge Klasse - kampon for å utbygge et nett av kontakter og progressive folk. Dette arbeidet må sterkt prioriteres.

Laga må også arbeide intenst for å få i gang marxist-leninistiske arbeidsgrupper, dette bør komme i gang allerede fra høsten av!

Kameratene på Lillehammer retta kritikk mot fylkesstyret for at det ikke hadde blitt innkalt et fylkesmøte etter seminaret i pinsa. Denne kritikken er riktig, så fylkesstyret vil gjøre alt for å rette på disse skjevhetene.

Fylkesstyret.

*****

VI VIL HENSTILLE TIL LAGA OM Å VÆRE NØYE MED Å SENDE INN RAPPORTER TIL SENTRALSTYRET. DETTE ER NØDVENDIG FOR Å STYRKE SENTRALISMEN OG FOR Å SKAPE ENHET I FORBUNDET!

Rapport fra laga framlagt på fylkesmøte 21/6-69.

Lillehammer SUF:

Lagsarbeidet. Medlemstall: 12, av dem 9 aktive. Sympatisører: omkring 10. Styremøter ikke avholdt regelmessig, medlemsmøter avholdt omtrent hver 14.dag. Spredning av sentralt stoff: 20 Ungsosialisten, 30 Klassekampen. Mye tull med brosjyreutdeling p.g.a. dårlig planlegging, misforståelser etc. Mombrosjyra spredd i 1500 eksemplarer. Lokale aksjoner: Dampsagaksjonen, Rød Front på 1. mai.

Studiearbeidet: M-l-sirkelen kjørt i 2 grupper a 7-8 i hver, med deltakelse av 5 AUFere og 2 KUere. Opplegget ikke helt vellykket. Før jul ble det drevet studier på sitatboka.

Skolearbeidet: har ikke vært drevet noe systematisk.

Anti-imperialistisk arbeid. Ca. 20 medlemmer i Solkom. Salget av For Vietnam har gått bra. Holdt åpent møte i Folkets Hus i Vietnamuka 14.-20. april. 2 Vietnamsirkler har vært kjørt.

Gjøvik SUF:

Lagsarbeidet: 15 medlemmer, 8 aktive. Kontakt med endel skoleungdom og arbeidere som sympatiserer. For sommeren er det valgt et arbeidsutvalg med 3 medlemmer som møtes ukentlig. Medlemsmøter omtrent annenhver uke. Ujevnt frammøte og aktiviteten en del prega av liberalisme. Spredning av sentralt materiale: 25 Ungsosialisten, 40 Klassekampen. 40 Til Kamp spredd på skolene. I arbeidet med spredning av dette materialet har en blitt godt mottatt, særlig på bedriftene. På Toten Cellulose ble det solgt 10 Klassekampen blant 25 arbeidere. Lokale aksjoner har ikke vært gjennomført, men det er planlagt aksjon i forbindelse med rasjonalisering på Mustad til høsten.

Studiearbeidet. Det har vært kjørt sitatstudier og en faglig-sirkel som har gått bra. M-l-sirkel kjøres nå i sommer, er kommet halvveis.

Faglig arbeid. Faglig utvalg ineffektivt. De faglige kadrene har jobba tilfredsstillende, men har i sitt arbeid stått for isolert fra laget.

Skolearbeidet. Har gode kontakter på skolene, men arbeidet har ikke vært drevet systematisk. På gymnaset har det vært kjørt moderat; endel debatt i skoleavisa, men få aktuelle saker å

kjøre på.

Anti-imperialistisk arbeid. Oppslutninga i Vietnamuka ~~ble~~ ca. 20 aktive, for det meste SUFere, men også endel andre.

Hamar SUF:

Lagsarbeidet. Medlemstallet ligger omkring 15-16. God kontakt med endel folk som kjøper Klassekampen og annet stoff. Har jobba med danning av ei m-l-gruppe til høsten. Styrearbeidet har ikke vært særlig fast organisert, men har vært drevet på en "fin sentralistisk måte". (██████). Spredning av sentralt materiale har gått bra, 30 Ungsosialisten, begynte med 30 Klassekampen, men har kommet opp i 100 eksemplarer av det siste numret. Brosjyrespredninga har gått bra etter at en fikk endel erfaringer i forbindelse med spredning av tidsstudiebrosjyra. 2000 momsbrosjyrer har vært spredd i Hamar og distriktet. Særlig har en hatt gode erfaringer med utdeling av brosjyrer på endel byggeplasser. Studiearbeidet: Har kommet midt i m-l-sirkelen, planlegger ny m-l-sirkel til høsten. Det har også vært drevet sitatstudier.

Faglig arbeid. Har planer om å danne faglig utvalg, og Hamar SUF kommer nå til å legge større vekt på det faglige arbeid.

Skolearbeidet. Bra aktivitet på ungdomsskolen, men forbindelsen med laget er ikke god. På lærerskolen er aktiviteten bra, SUFere aktivt med i elevrådet og andre elevorganisasjoner.

Anti-imperialistisk arbeid. Det ble gjort en bra innsats i Vietnam-uka, de fleste aktivistene er ikke-SUFere, men arbeidet har vært ledet av SUFere. Studiearbeidet som har vært drevet i FNL-gruppa gir et godt grunnlag for ei sterk gruppe til høsten.

*****

Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og selvkritikk. Vi kan kvitte oss med dårlige vaner og beholde de gode.

Mao Tsetung.

Vi må ikke slå oss tilfreds straks vi har nådd et godt resultat; vi må legge en demper på all selvtilfredshet og stadig kritisere våre egne mangler, på samme måte som vi hver dag vasker oss i ansiktet og feier rommene, for å holde oss selv og våre omgivelser rene for skitt.

Rød front ble dannet på Lillehammer som en aksjonskomite for å få et sosialistisk 1.mai arrangement. Helt fra begynnelsen av var det i kretsen rundt SOLKOM; enighet om et en skulle samle "venstre-kreftene" for å få en samlet opptreden 1.mai.

For det første viste Rød fronts demonstrasjonstog i Lillehammer en manifestasjon av kampen mot sosialdemokratiet. For det andre viste det et progressivt oppsving i den politiske situasjon i byen. Lærdommene i arbeidet med denne fronten!

Fint kollektivt samarbeid i forberedelsene til 1.mai, bortsett fra de opportunistiske SF'erne som ikke deltok i noe praktisk arbeid i det hele tatt. Under debatten om parolene vant SUF's tilslutning. SUF var også den ledende fraksjon innen fronten. Demonstrasjonstog var lite sammensviset og militant. Salget av Klassekampen brøt delvis sammen p.g.a. en del liberalisme fra en del av kameratene.

Siden 1.mai har det vært en del tendenser til at vi i rusen over medgangen har villet beholde fronten som front-også til andre formål enn 1.mai. I stedet for å danne Nato-front har vi kjørt på Rød front! Gjennom diskusjon har vi innsett at dette er feil. Hvorfor?

1. Rød front er ingen folkefront, men en sosialistisk front som isolerer folk som skulle vært trukket med i interessekamp. Har igen mulighet til å utvikle seg.
2. Arbeiderklassen er enda ikke så langt framskredent at noen generell sosialistisk eller anti-imperialistisk front kan bygges opp.
3. Fronter må bygges opp gjennom spredte fronter, som går på konkrete politiske saker. Det er disse fontene som skal høyne massenes nivå, og utvikle dem til å forstå sammenhengen mellom f.eks. Nato, Vietnam og monopolkapitalismen.

Hva nå? Vi må ta opp med folka i fronten at det er feil å bygge opp en generell front. Vi må forklare dem at dette er sekterisme, vi må forklare dem at det er viktig å bygge opp en anti-Nato front. Vi må forklare folka dette på en åpen og ærlig måte, og de vil forstå feilene.

FYLKESSEMINARET FOR HEDMARK/OPPLAND SUF
25-26 MAI-69 FATTET ENSTEMMIG FØLGENDE RESOLUSJON:

"Skal det bli noen revolusjon, må det finnes et revolusjonært parti. Uten et revolusjonært parti som bygger på den marxist-leninistiske revolusjonære teori, og som er av marxist-leninistisk revolusjonær type, er det umulig å lede arbeiderklassen og de brede folkemasser i kampen for å knuse imperialismen og dens lakeier." (Kamerat Mao Tsetung)

Vi har i dag ikke noe revolusjonært marxist-leninistisk parti i Norge, og det er SUF's oppgave sammen med andre marxist-leninister å skape et slikt parti. For å mestre denne oppgaven er det nødvendig å opptre enhetlig og slagkraftig.

Kampen for dette partiet innebærer også å bekjempe og avsløre opportunistene av alle salg, som i realiteten er kapitalens lakeier. Disse må kritiseres og avsløres overalt hvor de prøver å vinne innflytelse. Dette gjelder sjøl sagt også ved kommende stortingsvalg. Vi ser i dag hvordan opportunistene i SF og NKP prøver å gjøre hestehandel for om mulig å styrke sin posisjon. Dette har tydelig nok en gang avslørt revisjonistlederne i NKP som et udugelig redskap for arbeiderklassens kamp.

Erlige revolusjonære må ikke la seg lure til å tro at "pene navn på lista" kan styrke den revolusjonære rørsle. Støtte til slike lister er ikke annet enn støtte til vedkommende parti.

SUF's oppgave i forbindelse med valget må også her være å avsløre for det arbeidende folk at disse umulig kan være et skikkelig redskap for derse kamp for et sosialistisk Norge. SUF, sentralt, bør derfor utarbeide klare retningslinjer for en effektiv valgboikott. Dette er en del av vår kamp for å avsløre, eller som kamerat Stalin sier: "å nagle opportunistene til skampelen".

KAMERATER! TIL KAMP MOT OPPORTUNISMEN!

OM KAMERAT STALIN.

EI SAMMENTATNING OM STALIN OG SOSIALISMENS UTVIKLING I SU:
AV JO S [REDACTED] OG EGIL I [REDACTED].

Stalin er født 21 desember 1879. Faren var grusiner og stamma fra ei bondeslekt. Han var utlært skomaker og arbeida seinere på Angelkhanovs skofabrikk i Tiflis. Stalins mor var datter av en livegen bonde.

"Jeg kom med i den revolusjonære bevegelse som femtenåring," sier Stalin, "da fikk jeg kontakt med illegale grupper av russiske marxister som dengang oppholdt seg i Transkaukasia. Disse grupper hadde innflytelse på meg og ga meg smak på illegal marxistisk litteratur."

I årene 1896-97 sto Stalin i spissen for marxistiske sirkler, og han begynte tidlig å lese marxismens klassikere. I kampen mellom Lenin og "de legale marxister"-narodnikene innenfor Russlands sosialdemokratiske arbeiderparti (RSDAP) sto Stalin på Lenins side. Stalin sto i ledelsen for den revolusjonære fraksjon, som blei den første spira til utviklinga av det revolusjonære partiet.

"Jeg husker året 1898 da jeg fikk i stand den første sirkelen av arbeidere ved jernbaneverkstedene," sier Stalin, "Blandt disse kameratene fikk jeg min første revolusjonære ilddåp.... mine første lærere var Tiflis-arbeiderne". Ved århundreskiftet reiste Stalin rundt i Kaukasia etter oppdrag fra Tifliskomiteen, og danna sosialdemokratiske organisasjoner.

I kampen mellom bolsjevikene og mensjevikene, fikk Lenin sin beste støtte fra arbeiderorganisasjonene i Kaukasia med Stalin i spissen. Under den bitre kampen Stalin her førte mot mensjevikene, gjen-

nomførte han ivrig direktivene fra Lenin.

Allerede i denne tida sto Stalin fram som en av partiets beste skribenter og teoretikere, som politisk leder for proletariatet, og Lenins trofaste elev.

I perioden mellom den første og andre revolusjon var Stalin ved sida av Lenin hovedpersonen i kampen for et revolusjonært parti, et parti av en ny type, Leninismens parti, det bolsjevikiske parti. Et mektig våpen for det bolsjevikiske parti, var dagsavisa "Pravda". Den blei grunnlagt av Stalin i samsvar med Lenins anvisninger, og sto under Stalins ledelse.

I 1914 da den imperialistiske krig brøyt ut gikk Stalins arbeid over i en ny fase-opprettelsen av Arbeider og soldat sovjetene. Her spilte Stalin hovedrolla. Stalin redda Lenins dyrebare liv ved bestemt å sette seg imot at Lenin skulle møte for de kontra-revolusjonæres domstol, og satte seg imot forræderne Kamenjevs, Rykovs og Trotskis forslag om å utlevere ham. I denne tida sto troskistene på det standpunkt at den sosialistiske revolusjon ikke kunne gjennomføres uavhengig av den proletariske revolusjon i vest Europa.

Fra 1917 til 1923 var Stalin folkekomisær. Han leda personlig hele partiets arbeid for å løse det nasjonale spørsmål i Sovjet-Samveldet. Det finnes ikke et eneste sovjet republikk som Stalin ikke har tatt aktiv og ledende del i oppbygginga av. Under oppbygginga av Sovjetstaten var Stalin Lenins nærmeste medarbeider i kampen mot de kontra-revolusjonære og utarbeidelsen av den første Sovjetforfatning i 1918. I alle disse avgjørende begivenheter tok Stalin den mest aktive og ledende del. Etter Brest-freden sto Stalin og Lenin som ledere i kampen mot Trotski og Bukharins foræderi.

I de vanskelige åra i kampen mot de indre og ytre fiender, de engelske og franske imperialister og fiendene Judenitsj, Koltsjak, Denikin o.a., blei Stalin sendt rundt for å leda de anti-sovjetiske frontene. Stalin var Lenins hovedstøtte når det gjaldt å organisere og lede forsvar- et av sovjetlandet. Der "hvor forvirring og panikk hvert øyeblikk kunne forvandles til håpløshet og katastrofe, dukket kamerat Stalin opp" (Vorosjilov: "Stalin og den røde Arme). Stalins arbeid i borgerkrigsfrontene blei etter Lenins initiativ tildelt den røde fanes orden.

I april 1923 fant partiets 12.kongress sted. Dette var den første partikongressen etter oktoberrevolusjonen som Lenin, på grunn av sjukdom, ikke deltok i. Kongressen tok bestemt avstand fra de som forsøkte å framstille NEP som et tilbaketog fra de sosialistiske posisjoner, og foreslo å kapitulere for kapitalismen. Kongressen avviste trotskistene og Bukharinfolkenes kapitulasjonsforslag.

Etter Lenins død, 21 januar 1924, blei Lenins fane, partiets fane båret videre av Stalin-Lenins ypperste elev, partiets sønn.

I sin tale "Trotskisme eller leninisme?" framholdt Stalin at det var partiets oppgave å likvidere trotskismen som ideologisk strømning". Et ledd i dette var Stalins arbeid "Om leninismens grunnlag" som kom ut i 1924, og gir her den klassiske definisjonen av leninismen.

Mot Stalins plan om den sosialistiske industrialiseringa forsøkte kapitulantene Sinovjev og Kamenjev og stille opp sin "plan". Ifølge denne planen skulle Sovjet-Samveldet fortsette og være et jordbruksland. Stalin reiv maska av disse forrættelige kapitulantene, avslørte deres trotskistiske og mensjevikiske vesen.

Under den storstilte økonomiske oppbygginga under Stalins ledelse, blei imperialistene skremt og forsøkte, gjennom nedbryting av diplomatiske og økonomiske forbindelser med SU (England) og ved å myrde Sovjetsendemenn (Polen), og ved ei forsterka spionasje virksomhet, å skade utviklinga av SU. Innenfor landet samla Trotski- og Sinovjevtilhengerne, og restene av de tidligere knuste partifiendlige grupperinger seg i en forræderklikk som gikk til desperate angrep på partiet. Stalin uttalte i denne forbindelse: "Det holder på og oppstå en enhetsfront fra Chamberlain til Trotski".

På partiets 16. kongress blei det lagt opp linjene for overgangen til kollektivbruk som markerer den viktige etappe i oppbygginga av fundamentet for det sosialistiske samfunn. Bøndene slo inn på sosialistiske former for jordbruk, fordi den økonomiske utvikling la grunnen for overgang til kooperativ stordrift, til kollektivt, mekanisert jordbruk. Stalin påpeikte at overgangen til kollektivisering ikke var mulig uten at bøndene gikk inn i en massekamp mot kulakene, og ikke liketil og fredelig trer inn i kollektivbrukene.

I 1934 leda Stalin arbeidet på partiets 17. kongress som gikk inn i historia som seierherrenes kongress. Stalin advarte mot å tro at kampen var forbi. Sjøl om fiendene var knust, levde ennå deres ideologi som ofte gjorde seg gjeldene.

Stalin betrakta nå spørsmålet om arbeiderklassens kulturelle krefter som et av de avgjørende spørsmål for sosialismen. Stalin påviste her nødvendigheten av å oppdra proletariatet kulturelt for å muliggjøre arbeiderklassens maktovertakelse på stadig flere områder. "Det er blant annet derfor spørsmålet om den kulturelle revolusjon er så brennende for oss." (Stalin, foredrag i Moskva, 13 april 1928). Kaderproblemet blei nå ei viktig oppgave i den sosialistiske oppbygginga. Disse ting vakte gjenklang hos massene, og skapte ny arbeidsiver hos dem. De framskredne arbeiderne tok nå et initiativ som utløste en veldig kraft-Stakhanovbevegelsen. Bevegelsen spredte seg over hele landet, og ga eksempler på at de beherska teknikk-en og den sosialistiske arbeidsproduktiviteten.

De sosialistiske seire som partiet vant under Stalins ledelse, gjorde folkets fiender ennå mer desperate. Året 1937 brakte nye bevis for de forbryterske handlinger som var begått av Trotski-Bukharin-banden av spioner, mordere, agenter for de kapitalistiske staters etterretningstjeneste. Prossesene mot dem viste at dette menneskehetens bunnfall hadde organisert en sammensvergelse mot Lenin, mot partiet og Sovjetstaten i oktoberrevolusjonens første dager. Sovjetstatens domstoler avslørte Trotski og Bukharinfolk-ene forbrytelser og dømte dem til døden. En kan sjølsagt peike på en del feil som blei gjort under disse prosessene, men kritikken må være underbygd vår revolusjonære teori, og ikke med metafysiske og andre borgerlige kriterier. Feilen dukka ikke plutselig opp under prosessene, men tilskreiv seg fra teoretiske mistak langt tidligere. Dessuten må en ta i betraktning de reint historiske tilhøva. En annen ting en må være fullt klar over er at Stalin og andre ledende kamerater allerede i 35-37 var klar over at den andre imperialistiske krig ville bryte ut, og at Sovjet-Samveldet var hovedfienden. Når en så veit at det er både indre og ytre fiender som vil sette fyr på "huset" en oppholder seg i, er det klart at en står langt sterkere mot den ytre fienden, om en tilintetgjør den indre.

Valgene til Sovjetsamveldets høgste sovjet fant sted den 12 desember 1937. Det blei en seierfest for hele nasjonen, for sovjetfolket. Av de 94 millioner stemmeberettigede gikk over 91 millioner (96,8%) til urna. Av disse stemte 90 millioner for blokken av kommunister og partiløse og bekrefta seieren, en triumf for Lenin og Stalins parti.

*****

LENIN-STALIN:

Fagforeningenes rolle under imperialismen.

FAGORGANISASJONENS ROLLE I PROLETARIATETS KLASSEKAMP OG PARTIETS LEDELSE AV FAGORGANISASJONEN.

Ved århundreskiftet går kapitalismen inn i et nytt stadium, imperialismen, kapitalismens høgste og siste stadium. Lenin og Stalin påviste at imperialismen er dødende kapitalisme som befinner seg i en oppløsningstilstand. Karakteristisk for denne etappe er at motsetningene i kapitalismen er sterkt tilspissa som følge av sterkere utbytting og undertrykking. Dette gjelder motsetningene innen det kapitalistiske samfunn, men kan ikke sees isolert fra motsetninga mellom de kapitalistiske land som trer fram i kampen om råstoffer, om avsetnings- og investeringsmarkedene. Dessuten motsetninga mellom de imperialistiske makter på den ene sida, og på den andre sida koloniernes og halvkoloniernes folk, som kjemper for frigjøring.

Opportunismen fikk sterk grobunn på dette utviklingstrinn. Ved å utplyndre koloniene skaffa kapitalistene seg kjempeprofitter som de blandt anna kjøpte arbeiderklassens ledere med, og bestakk de opportunistiske ledere av arbeiderpartiene og fagorganisasjonene. Lenin karakteriserte opportunismen som et forbund av klasseforræderpampene og borgerskapet, retta mot det arbeidende folks hovedinteresser.

Under imperialismen blei revolusjonens sentrum forskjøvet til Russland. Lenin og Stalin førte en uforsonlig kamp mot oppotunismen og forrædere av alle farger og avskygninger, og heiste det revolusjonære, marxistiske banner. De utarbeida marxismens teori og taktikk

under imperialismens nye historiske forhold. "Leninismen er marxismen imperialismens og den proletariske revolusjons epoke. Nærmere bestemt: leninismen er den proletariske revolusjons teori og taktikk i alminnelighet, teorien og taktikken for proletariatets diktatur i særdeleshet." (Stalin: "Leninismens grunnlag").

Lenin og Stalins lære var det første grunnlag for klarlegginga av forholdet: Parti-fagorganisasjon. I sine verker understreker Lenin og Stalin stadig at det er nødvendig at partiet tar den ideologiske ledelse av fagorganisasjonen. Dette er en avgjørende forutsetning for den proletariske revolusjons og sosialismens seier.

Lenin og Stalin avslørte "økonomistenes" opportunistiske karakter og påviste at hvis arbeiderne kun fører en økonomisk kamp mot enkelte kapitalister uten å forene den med arbeiderklassens alminnelige kamp mot hele det kapitalistiske system, var det i sitt vesen en tradeunionistisk kamp. "Det er vår plikt, sosialdemokratiets plikt-skreiv kamerat Stalin- å føre den spontane arbeiderbevegelsen vekk fra tradeunionismens vei og inn på sosialdemokratiets vei. Det er vår plikt å tilføre denne bevegelse sosialistisk bevissthet og forene arbeiderklassen framskredne krefter i et sentralisert parti. Det er vår plikt alltid å gå i spissen for denne bevegelse...." (Stalin: Samlede verker, bind 1).

I sitt arbeid "Klassekampen" beviste Stalin klart at det var nødvendig at partiet overtok det ideologiske førerskap over fagorganisasjonen. Finansielt og organisatorisk-skreiv Stalin- er fagorganisasjonen partiløs, men ideologisk må den stå under ledelse av av et parti som forsvarer proletariatets interesser og som modig fører kamp fram til seier.

SÆREGNEHE TENE VED DANNINGA OG UTVIKLINGA AV FAGORGANISASJON= I RUSSLAND.

Russland slo seinere enn alle andre land i Europa inn på den kapitalistiske utviklingas veg. I Russland blei fagforeningene danna etter at arbeiderklassen under bolsjevikenes ledelse hadde tilkjempa seg flere seire, og hadde gjennom dette samla seg ei lang rekke erfaringer. Stalin skriver om dette: "I Vesteuropa er ikke fagforeningene og partiet det samme som hos oss, i Russland. Det gjensidige forhold mellom de vesteuropeiske fagforeninger og

partier er ikke på lagt nær det samme som det gjensidige forhold som har utviklet seg hos oss, i Russland. Hos oss oppsto fagforeningene i partiets kjølvann og i tilknytning til partiet." (Sjå Stalins artikkel i Klassekampen).

Under den store streikebølgen i 1905 blei det danna fagforeninger i massevis. Det direkte initiativ blei tatt av bolsjevikene, og det var de som organiserte fagforeningene. Dannelsen og utviklinga av disse er nøye knytta til kamerat Stalins navn og andre framragende medlemmer av det bolsjevikiske parti. Det var kamerat Stalin som direkte sto i ledelsen for virksomheten i Bakus oljearbeiderforening, en av de eldste fagforeninger, kjent for sine ærerike revolusjonære tradisjoner. Bolsjevikene som jobba i fagforeningene utfoldet daglig en brei virksomhet med å oppdra arbeiderne i ei revolusjonær ånd. De leda streikene, formulerte krava for arbeiderne, og førte forhandlinger for dem.

KAMPEN MOT MENSJEVIKENE.

Bolsjevikene førte under Lenin og Stalins ledelse, en forbitra kamp mot mensjevikene som prøvde å isolere bolsjevikene fra fagforeningene. Disse borgerskapets lakeier innen arbeiderbevegelsen, prøvde å innskrenke arbeidernes kamp til snever laugsvirksomhet og gjøre dem fullstendig ufarlige for kapitalismen, de prøvde å føre arbeiderne inn på en ren tradeunionistisk veg. For å nå disse mål henviste mensjevikene til de opportunistiske vesteuropeiske lederne som snakka om fagforeningenes "nøytralitet". Dette spørsmålet tar kamerat Lenin opp i sitt verk "To slags taktikk av sosialdemokratiet i den demokratiske revolusjon". I "Fagforeningenes nøytralitet" retta Lenin et nytt tilintetgjørende slag mot mensjevikene. Han påviste at deres "nøytralitetsprat" i sitt vesen var fullstendig borgerlig og kontrarevolusjonært. "Borgerskapets klasseinteresser vil uunngåelig skape tendenser til å få fagforeningene til å innskrenke seg til å drive en bagatellmessig og snever virksomhet på det bestående regimes grunn, til å holde dem borte fra enhver forbindelse med sosialismen; teorien om nøytraliteten er disse borgerlige tendensers ideologiske kledebonn." (Lenin, samlede verker.)

FAGFORENINGENE I PERIODEN FRA FEBRUAR TIL OKTOBER 1917

I denne perioden fortsatte bolsjevikene sin kamp for å erobre massene, de forberedte den store sosialistiske oktoberrevolusjonen. Fagforeningene blei nå arbeiderklassens ekte masseorganisasjoner, sentrum for arbeiderklassen hvor de blei sveisa sammen. Nettopp av den grunn var det nødvendig å føre en utrettelig kamp mot mensjevikene og de sosialrevolusjonære som hadde trengt seg inn i ledelsen av fagforeningene. Bolsjevikene satsa nå så fort som mulig å rive arbeiderne vekk fra deres skadelige innflytelse. De nye arbeiderorganisasjonene som blei danna på denne tida, fabrikk og verkstedkomitéene, satte bolsjevikenes paroler om arbeidernes maktovertagelse over produksjonen, ut i livet. Ved daglig iherdig kamp lykkes det bolsjevikene under Lenin og Stalins ledelse å fjerne mensjevikene og de sosialrevolusjonære fra fagforeningene. De fikk massene over på sin side, og omskapte arbeiderorganisasjonene til faste støttepunkt for bolsjevikene.

Lenin gikk til sterke angrep på de vesteuropeiske "venstre-revolusjonære" som satte fram parolen "ut av fagforeningene". "Ikke å arbeide innenfor de reaksjonære fagforeningene betyr å la de utilstrekkelig utviklede eller tilbakeliggende arbeidermasser forbli under innflytelse av reaksjonære førere, av borgerskapets agenter, av arbeideraristokratene eller de "forborgerligede arbeidere". (Lenin, Radikalismen, kommunismens barnesjukdom).

Kamerat Stalin fulgte den leninistiske linja konsekvent. I 1925 angrep han uten skånsel den venstreradikale fordi de nekta å arbeide innen fagforeningene. "Ingen kan skade den kommunistiske bevegelse i Vesteuropa mer enn disse "kommunister" og deres følgesvenner" (Kamerat Stalin) Stalin påpeikte at å jobbe i fagforeningene var den veg en må gå for å øke de kommunistiske partiers innflytelse og autoritet og bringe massene inn i deres rekker. "Sosialreformistenes makt innen arbeiderbevegelsen hviler ikke bare, ja ikke en gang særlig meget på den kjensgjerning at de har sine sosialdemokratiske partier. Den hviler først og fremst på at de kan støtte seg på fagforeningene. Tar vi denne støtte fra dem, blir de hengende i løse lufta." (Kamerat Stalin). Lenins og Stalins verker om fagorganisa-

sjonenes oppgaver i den imperialistiske epoke, er av største betydning for oss i vår kamp mot den borgerlige ideologi som ønsker å forgifte de arbeidende masser, for å svekke deres kampevne. Vi må bevæpne oss med Lenins, Stalins og Mao Tsetungs lære for å sterke i denne kampen.

E.L.

*****

" Vi må ha tiltro til massene, og vi må ha tiltro til partiet. Dette er to hovedprinsipper. Hvis vi tviler på disse prinsippene, vil vi ikke kunne oppnå noen ting".

(Kamerat Mao Tsetung).

*****

LITT OM KRITIKKEN AV KAMERAT STALIN.

I den tida da det kapitalistiske samfunn sist knaka i sin sammenføyning og arbeiderklassen trua med å knuse det borgerlige samfunn, var det kamerat Stalin som var lederen idet revolusjonære sentrum. Hans kamp for den marxist-leninistiske ideologi, for leninismens seier, og ikke minst ikampen mot fascismen og nazismen gjorde hans navn elsket i den internasjonale arbeiderbevegelsen, og tilsvarende hatet av borgerskapet og dets lakeier. Etter seieren i krigen mot fascismen og nazismen, vant Stalins navn respekt langt inn i småborgerskapets rekker. På bakgrunn av av dette var det nødvendig for borgerskapet å ødelegge Stalins sterke stilling med å sette igang en storm av hets. Denne har utvilsomt hatt stor virkning, så stor virkning at det er vanskelig for en god del kamerater i forbundet å forsvare kamerat Stalins navn. Disse kameratene viser her en rekke opportunistiske tilbøyeligheter, de dekker sine standpunkt bak Stalins "feil", men sannheten er vel at de ikke har slått gjennom borgerskapets og deres lakeier's hets. Forståelse av kamerat STALIN's store navn, kan en kun få gjennom studier av Stalins verker.

Det er viktig at denne debatten kommer opp, fordi det ikke bare er et spørsmål om "Stalin på veggen, eller i headinga på Ungsosialisten", men et spørsmål om å erkjenne marxismen-leninismens, et spørsmål om forståelse av dialektikken. Det er videre et spørsmål om liberale, småborgerlige tendenser hos oss sjøl. Kamerater som ellers viser bra forståelse av marxismen-leninismen, har evnen til, med en gang en kommer inn på spørsmålet om Kamerat Stalin, å kutte ut

denne tilsynelatende forståelse av marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning. Kamerat Mao Tsetung har lært oss at det er galt å se ting og foreteelser isolert fra hverandre, men at de derimot må betraktes i en helhet.

Disse kameratene hevder å stå på Mao Tsetungs tenknings grunn, men vil i motsetning til Kamerat Mao Tsetung ikke akseptere kamerat Stalin. Her er det utvilsomt en motsigelse mellom disse kameratene og Mao Tsetung. Hvorledes oppstår denne motsetning? Den oppstår sjølsagt på det grunnlag at disse kameratene ikke helt har skjønt viktige deler av kamerat Mao Tsetungs lære om hvordan vi skal betrakte et spørsmål. En kritikk av Stalin på moralsk grunnlag, på småborgerlig individualistisk grunnlag er ikke bare en feilaktig kritikk av kamerat Stalin, men også en kritikk av marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning.

Tre ting må komme i forgrunnen i spørsmålet om Stalin. Var Stalin en forsvarer av marxismen, leninismen? Var Stalin i massenes tjeneste? Grunnfesta han sosialismen?

Vår revolusjonære teori har utvikla seg gjennom langvarig praksis, gjennom nederlag og seier. Vi må ikke "sette oss på en liberal bak" om det har blitt gjort feil. Vår oppgave består i vende nederlaget til seier.

Heis Lenins, Stalins, Mao Tsetungs røde banner!
Under det skal vi seire!

E.L.

*****

Vi vil i neste nummer, som kommer ut i løpet av juli, ta for oss mer artikler om Stalin. Vi vil da ta for oss en kritikk av Bo Gustafssons: "Etter tretti år". Dessuten om Stalins: "Økonomiske problemer i Sovjetunionen". Da julinummeret skal trykkes i Bergen, må alle artikler sendes til min adresse der (Sjå side 1a).

*****

Lørdag 13 september skal det være fylkesmøte på Gjøvik. Emner: Dannelse av Natogrupper og sosialistiske arbeidsgrupper. Kameratene på Gjøvik bør begynne å ordne med det praktiske arbeid i god tid. Dere gir beskjed til fylkesstyret om klokkeslett.

*****

*****

På USA's nasjonaldag, 4 juli, vil det bli arrangert aksjoner over hele landet. Det er viktig at også laga i Hedmark/Oppland SUF tar initiativ til å få i stand slike aksjoner. Dette er viktig for å markere Vietnam/Nato standpunktet, det vil være et slag i ansiktet på opportunistene i Norge ut av Nato-komiteen. Det er nødvendig at enheten på grunnplanet, styrken på grunnplanet i dette spørsmålet skaper grunnlag for å presse ut de småborgerlige "atomfolka" i kampanjens ledelse.

Fylkesstyret

*****

Følgende kamerater har vært med å utarbeida dette nummeret av GNISTEN :

Rolf [redacted] (Gjøvik SUF), Terje A [redacted] (Hamar SUF), Elisabet O [redacted] (Hamar SUF), Annar [redacted] (Lillehammer SUF), Ann Kristin L [redacted] (LILLEHAMMER SUF), Olav N [redacted] (Hamar SUF), Ingri A [redacted] (Lillehammer SUF), Henrik L [redacted] (Lillehammer SUF), Torbjørn og Oluf M [redacted] (Lillehammer SUF), Britt Jo [redacted] (Lillehammer SUF), Jo S [redacted] (Lillehammer SUF), Egil L [redacted] (Hamar SUF), [redacted] (Hamar SUF).

*****

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 X Dette er godt stoff for borger- X
 X skapet, men husk det er internt. X
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

*****

ARBEIDET MED SIKTE PÅ Å FÅ ET FAST GREP PÅ DEN IDEOLOGISKE FOSTRINGEN ER NØKKELLEDDET NÅR DET GJELDER Å FÅ SVEISET HELE VÅRT PARTI SAMMEN TIL PARTIETS VELDIGE POLITISKE KAMP. LØSER IKKE PARTIET DENNE OPPGAVEN, VIL DE HELLER IKKE KUNNE LØSE NOEN AV SINE POLITISKE OPPGAVER.

(kamerat Mao Tsetung).